

Foto: Linda Sundblom

”Barn finns inte på kartan – än”

”Jag träffade min pojkvän genom gemensamma kompisar”, berättar Linda

Linda Sundblom skrev på Ciliesidan i Nr 4/2012. Linda Sundblom är 21 år, har PCD och har flyttat hemifrån under året. CF-bladet frågar henne hur det gått i det nya boendet med pojkvännen, i Högdalen söder om Stockholm.

Berätta hur livet fungerar sedan du flyttat hemifrån?

- Allt har gått smidigt, jag har haft en IV-kur sen jag flyttade, som gick bra. Rent ekonomiskt har jag inte riktigt fått uppleva ”svårigheterna” än eftersom jag haft frikort och högkostnads-skydd sen jag flyttade och får fullt bidrag från CSN. Men jag sparar pengar varje månad på ett konto för att se till att det finns pengar när jag väl ska betala för sjukhusbesök och mediciner. Jag har ett gym 200 meter från där vi bor så jag har blivit mycket bättre med att komma iväg och träna sen jag flyttade. Mina föräldrar har ofta låtit mig ta stor del av ansvaret för min sjukdom så jag klarar det bra att bo själv.

Hur ser din behandling och träning ut?

- Jag försöker att träna tre gånger i veckan men jag har varit förkyld rätt länge nu i vinter så jag har inte orkat så mycket som jag

velat. Jag inhalerar natriumklorid och sterilt vatten två gånger per dag och två intravenösa antibiotikakurer brukar jag få, per år, mot pseudomonas.

Du har nyligen bytt från behandling på CF-mottagningen till lungmottagningen på Huddinge sjukhus, hur tycker du att det fungerat?

- Mitt byte till lungmottagningen har gått bra! Jag har två sjuksköterskor, som jag har kontakt med, som tar hand om oss med många infektioner och så. Jag gillar deras lite annorlunda rutiner kring IV-kurerna, rutiner som funkade bra för mig. Det som är lite ovant är att de inte förstår eller hjälper till lika bra som på CF-centret om jag till exempel får jättejobbigt med öronen under en förkylning.

Har du arbete nu eller pluggar du fortfarande?

- Jag studerar fortfarande men är klar nu i sommar, jag letar jobb för fullt nu så att jag har något att landa i när studierna är färdiga.

Berättar du för vänner och arbetskamrater att du har PCD?

- Jag berättar inte för alla om min sjukdom, vissa känner jag, har inte behov av att veta och skulle inte förstå eller bara ta det för allvarligt. Mina närmaste vänner vet om sjukdomen så klart. På arbetsplatser berättar jag för den som är chef eftersom jag ibland måste sjukanmäla mig oftare och längre än andra. Jag brukar dock vänta lite med att berätta, är väl kanske lite rädd för att få ett nej till jobb innan jag ens fått visa vad jag kan. När jag berättar om min sjukdom brukar folk ha lite svårt att förstå vad den innebär, men bara jag säger att jag får bra behandling och kan leva normalt så brukar de "lugna ner sig". Ibland är det skönt att få ur sig det, när jag får frågan "är du förkyld?" från människor som inte vet om min sjukdom.

Tycker du att sjukdomen påverkat dig som person?

- Jag vet inte om min sjukdom påverkat min personlighet men kanske är jag mer driven än många andra när det gäller att göra saker, som t.ex. att söka jobb. Jag vill hinna med saker nu när jag är ung och pigg, kan jag tänka. Lite mer försiktig och ansvarsfull är jag kanske också.

Berätta om hur du och din pojkvän/sambo träffades.

- Jag träffade min pojkvän via gemensamma kompisar och vi gick på samma gymnasium. Jag berättade ganska snabbt för honom om min PCD. När jag träffar någon jag känner mig trygg med och personligheterna klickar, har jag inga problem alls att berätta. Sjukdomen påverkar inte så mycket i vår vardag, han förstår när jag blir sämre och stöttar mig fullt ut.

Har du någon gång känt att sjukdomen medfört problem i ert intima liv?

- Sjukdomen påverkar det intima kärlekslivet t.ex. när jag får infektioner eftersom jag blir så trött då. Även efter mina antibiotikabehandlingar kan det kännas jobbigt eftersom jag så lätt får svampinfektioner.

Du har ju dubbelt anlag för PCD, har du och din pojkvän talat om hur det påverkar om ni vill ha barn i framtiden?

- Barn finns inte på kartan än! Både jag och pojkvännen känner att det är alldeles för tidigt att tänka på barn nu. Jag har väl undrat lite över hur det är att vara gravid med PCD och om det finns några svårigheter med att bli gravid. Men anlaget för PCD, känner jag, kommer inte att påverka mitt val om jag vill skaffa barn i framtiden. ■

Foto: Privat bild.

Linda Sundblom. "Jag vet inte om min sjukdom påverkar min personlighet men kanske är jag mer driven än andra".

När du börjar tänka på att bli förälder och har PCD

Manlig anatomi och PCD

Män med PCD har normal spermieproduktion och normala sädesledare. Svansen på dina spermier, som ska hjälpa till att simma fort framåt, kan fungera litet sämre men det brukar inte vara något större problem att bli förälder. **Använd preventivmedel om du inte vill bli pappa!**

Kvinnlig anatomi och PCD

Det brukar inte vara problem med segt sekret i livmoderhalsen för PCD kvinnor. Du kan bli gravid som alla andra. **Vill du inte bli gravid använd preventivmedel!**

Genetik

Alla dina barn blir anlagsbärare men friska, om inte din partner är anlagsbärare av PCD. Tyvärr är det svårt att enkelt kontrollera om det är så eller inte. Be din läkare om att få träffa någon som kan ge genetisk rådgivning. ■